

Faktum prosedyrekonkurranse

Kvartfinale 20. september 2024

The logo for elsa, featuring the word "elsa" in a bold, blue, serif font. The letters are lowercase and have a classic, slightly ornate appearance.

The European Law Students' Association

TROMSØ

1. SAKENS BAKGRUNN

Den 28.11.2023 bestilte Peder Ås "Hair Luxious" fra Good For Me AS. I bestillingsprosessen hadde Peder Ås krysset av en boks om at han hadde lest og akseptert vilkårene, uten å ha lest vilkårene. Samme dag mottok han en ordrebekreftelse. Den 06.12.2023 mottok Peder Ås forsendelsen, og var fornøyd med handelen.

Den 15.12.2023 fikk Peder Ås epost om at en pakke er sendt fra Good For Me. Good For Me overførte fakturaen til Riverty. Samme dag skrev Peder Ås en epost til Good For Me, at: «dette har jeg ikke bestilt.»

Den 18.12.2023 svarte Good For Me at en abonnementsavtale ble inngått ved bestilling. De mente de har informert tydelig om dette, men stopper videre abonnement. Selskapet påpekte at de har en standard 14-dagers angrefrist, og at de vanligvis er fleksible med kansellering av abonnemeter ved førstegangshenvendelse fra kunder. De skrev at de dessverre ikke kan gjøre noe med den sendte forsendelsen.

Den 19.12.2023, svarte Marte Kirkrud på vegne av Peder Ås. Kirkruds korrespondanse gikk konsekvent med kopi til Riverty. Kirkrud bestred gyldigheten av avtalen og abonnementsvilkår. Kirkrud hevdet at avtalen var en nullitet etter de lovbestemte reglene i angreterrettsloven og forbrukerkjøpsloven. Kirkrud orienterte Good For Me AS, at varene ikke ville bli returnert, men gjort tilgjengelig for retur i 3 måneder før de ville bli destruert om de ikke var avhentet.

Den 20.12.2023 besvarte Good For Me Kirkruds epost. De berørte ikke Kirkruds anførsler, og fastholdt det som tidligere var skrevet. Samme dag besvarte Kirkrud Good For Me AS sin epost, og pekte på at de ikke hadde berørt anførselene.

Den 21.12.2023 svarer Good For Me AS, at de ikke kan endre fakturaen og sender standard avslutningsbrev. Samme dag besvarte Marte Kirkrud eposten der hun fastslo at faktura ikke vil bli betalt. Samme dag ble det også mottatt en pakke i posten fra Good For Me AS.

Den 08.01.2024 sendte Riverty epost til Kirkrud om at fakturaen er tvistemerket. Good for Me sendte to henvendelser den dagen; i den første eposten ble budskapet om at fakturaen ikke kunne endres gjentatt, og det ble orientert om at saken ble avsluttet fra deres side. I den andre henvendelsen bad Good For Me AS om en vurdering av deres kundeservice.

Den 12.01.2024 sendte Riverty inkassovarsel for den ubetalte fakturaen til Peder Ås. Ås sendte da epost til Marte Kirkrud, og spurte om hun var sikker på at han ikke ville få en betalingsanmerkning, og spurte om han nå måtte saksøke Good For Me.

Kirkrud besvarte Ås, og fastslo at betalingsanmerkning ikke blir gitt ved omstridte krav, og at Good For Me AS har søksmålsbyrden.

Marte Kirkrud besvarte samme dag Riverty. Hun poengterer at kravet er bestridt, og hun bad om at inkassoprosessen stanses og at eventuelle krav reises for domstolen.

Den 19.01.2024 besvarte Riverty eposten. De orienterte om at kravet ble stilt i ro, og at de bad Good For Me AS om å ta stilling til innsigelsen.

Samme dag skrev Marte Kirkrud til Riverty der hun pekte på at Good For Me AS har fastholdt kravet, og bad Riverty om å avklare prosesspor i saken.

Riverty besvarte da at de ville sende saken til «inkasso merket som omtvistet», og skrev at forliksrådet er prosessporet.

Samme dag besvarte Marte Kirkrud Riverty, der hun hevdet det er i strid med god inkassoskikk å sende saken til inkasso som omtvistet.

Den 02.02.2024 sendte Gothia varsel om at sak reises. Den 26.02.2024 reiste Gothia sak for forliksrådet i Tromsø.

Den 08.03.2024 påla Forliksrådet i Tromsø Peder Ås å gi tilsvar innen 10.04.2024.

Den 02.04.2024 lastet Peder Ås opp tilsvaret i saken. Han gav Marte Kirkrud, sin nærstående, prosessfullmakt i saken. Påstanden til Good For Me AS ble avvist. Peder Ås fremmet motkrav med krav om oppreisningserstatning for mislig atferd fra Good For Me AS og deres representanter.

Peder Ås hevdet prinsipielt at det ikke forelå gyldig abonnementsavtale. Ås pekte på at binding forutsetter at partene har ment å binde seg. I denne saken hadde

- Peder Ås ikke ment å binde seg til noen abonnementsavtale.
- Peder Ås ikke forstått at kjøpet av enkeltproduktet medførte binding til en abonnementsavtale.
- I tillegg burde ikke Peder Ås forstått at kjøpet av enkeltproduktet medførte binding til en abonnementsavtale.

Peder Ås reiste flere subsidiære rettslige anførsler vedrørende kravet.

For det første hevdet han at avtalen var ugyldig grunnet svik. Han pekte på at avtaler fremkalt ved svik etter avtalelovens § 30 ikke er gyldige. Han mente at Good For Me AS hadde fremkalt avtalen ved svik, ved å gi sentral informasjon skjult i liten skrift.

For det andre hevdet Ås at avtalen var ugyldig grunnet skrivefeil. Han pekte på at avtaler inngått med skrivefeil som selger visste om, er ugyldig etter avtalelovens § 32. Han mente at hans klikk på boksen på nettsiden, med liten skrift, måtte anses som en skrivefeil etter loven da han ikke mente å binde seg.

For det tredje mente Ås at eventuell avtale måtte anses ugyldig etter reglene om uredelighet og vond tro. Han pekte da på at avtalelovens § 33, 36 og 37 gjør avtaler ugyldig dersom de strider mot redelighet og god tro. Ås pekte på at:

- Selger villedet kjøper med villedende avtalevilkår.
- Selger skjulte bevisst avtalevilkårene ved nettsidens utforming.
- Selger skjulte bevisst avtalevilkårene i ordrebekreftelsen.
- Selger ble orientert om at kjøper ikke hadde forstått avtalens vilkår, ved kjøpers henvendelser av 15.12 og 19.12 – fortsatt før varene ble mottatt.

- Selgers uredelighet og vonde tro har blitt ytterligere manifestert ved inndrivelsesprosessen.

For det fjerde pekte Ås på at avtalen er ugyldig etter angrerettslovens 12 måneders regel. Ås pekte på at Good For Me AS mente at fristen for angreretten var utløpt. Ås viste til at angrerettlovens § 21 gir 12 måneders angrerett der selger har gitt uriktige opplysninger om angrerettlovens regler.

Fordi selger hadde gitt uriktige opplysninger om angrerettloven var (og er) fortsatt ikke angrefristen utløpt.

For det femte pekte Ås på at avtalen var ugyldig etter angrerettslovens ordinære frist. Han viste til at angrerettlovens ordinære frist er 14 dager fra varen er mottatt. I denne saken ble varene mottatt 06.12.23. Lagt på 14 dager gav det en angrefrist 21.12.2023.

Ås hadde orientert selger om at han ikke hadde bestilt noe 15.12.2023 og gitt en lengre utredning den 19.12.2023. Begge innen fristen.

For det sjettede pekte Ås på at kjøpet uansett ikke kan fastholdes fordi varene var avbestilt før levering. Han viste til at forbrukerkjøpslovens § 41 sier at kjøp og betaling ikke kan fastholdes dersom forbruker avbestiller før levering.

Her ble varene avbestilt 15.12.2023 og 19.12.2023, som begge var før varene ble levert den 21.12.2023. Dermed kunne ikke selger fastholde kjøpet eller betalingen.

2. BEHANDLINGEN I TROMSØ FORLIKSRAÅD

Tromsø forliksråd tok saken til behandling i rettsmøte 07.05.2024. Selv om Marte Kirkrud møtte som Peder Ås sin prosessfullmektig, måtte Peder Ås personlig møte opp for å unngå fraværdom. Dermed måtte Peder Ås bruke en feriedag på møtet. Good For Me sendte en 82 år gammel pensjonist som representant for dem.

I avgjørelse av 11.06.2024 avviste forliksrådet søksmålet fra Good For Me, uten nærmere begrunnelse. Hver av partene måtte bære egne sakskostnader.

3. SØKSMÅLET FOR UNIVERSITETSRETTE

Den 13.09.2024 tok Peder Ås ut søksmål mot Good For Me AS med krav om oppreisningserstatning. Etter Universitetsrettens særlige prosessregler tok de søksmålet til behandling ved Universitetsretten i Tromsø den 20.09.2024.

Som faktisk grunnlag for kravet hevdet Peder Ås at Good For Me AS visste, eller skulle ha visst at deres krav mangler rettslig grunnlag, er uredelig og svikaktig.

Peder Ås hevdet at Good For Me AS sin hensikt var urettmessig vinning. Ås hevdet at de var en ressurssterk profesjonell aktør som driver med salg av varer over internett. Selger utformet avtalevilkårene, informasjonsflyten og inndrivelsen av krav. Fordi selger vet at

avtalen og kravene mangler rettslig grunnlag, vet selger at vinningen er urettmessig. Selger har med hensikt utformet en avtalemødel bygget på uredelighet, vond tro og svik.

Peder Ås hevdet at Good For Me AS har utløst fare for tap ved at de urettmessige kravene kunne blitt innfridd. Han pekte på at han var redd for å bli pålagt søksmålsbyrde og betalingsanmerkning. At kun Kirkruds råd hadde hindret at det urettmessige kravet ble betalt.

Peder Ås pekte på at Good For Me AS hadde påført han og Marte Kirkrud tap ved unødvendig ressursbruk. Kirkrud hadde brukt minst 30 timer på saken til og med behandlingen i forliksrådet. Han pekte på at for forliksrådet skal ikke ressursforbruk fra forbruker inkluderes som sakskostnader, og at sakskostnadene som kunne gis hos forliksrådet var for lave til at de kan settes ut til en profesjonell part.

Ås pekte på at Good For Me AS bevisst hadde utløst fare for tap, ved å gjøre det økonomisk irrasjonelt å bestride kravene. Ressursbruken for å imøtegå kravet er vesentlig høyere enn det som er mulig å få erstattet uten oppreisningserstatning. At fremgangsmåten tvinger forbruker til å ta tap som sikrer selger økonomisk gevinst.

Peder Ås mente også at Good For Me AS hadde opptrådt hensynsløst i inndrivelsen av kravet. Kommunikasjonen fra Good For Me AS og deres representanter hadde vært generisk og automatisk. Slik at det kun utløser ressursbruk fra forbruker. Han pekte på at Good For Me AS umiddelbart og systematisk overdrar fakturaer til et inkassoselskap (Riverty) som factoringavtale.

Han pekte på at Good For Me AS sitt resultat, soliditet og lønnsomhet, som vist på offentlige regnskapstall, viser at likviditetshensyn ikke begrunner factoringavtale. Ås hevdet at formålet med factoringavtale hos inkassoselskap er hensynsløs inndrivelse av kravene.

Peder Ås hevdet også at Good For Me AS hadde opptrådt skremmende. Han minnet om at Riverty gjentatte ganger var blitt orientert om at kravet er bestridt, men at de likevel fastholdt å sende saken «til inkasso merket som omtvistet». Dette kan være i strid med god inkassoskikk. Han viste til at det opprinnelige kravet var på 1200,- kroner, men at det var økt til nesten 4000,- før forliksrådet var ferdig med å behandle saken. Han mente Good For Me AS sin kommunikasjon og gjentatte forsøk på å inndrive rettslig uholdbare krav, er egnet til å skremme forbrukere med betalingsanmerkninger og unødvendige søksmål for domstolene.

Peder Ås hevdet også at Good For Me AS har opptrådt plagsomt. Han mente at Good For Me AS skulle ha stanset saken allerede 19.12.2023, da Marte Kirkrud sendte den første eposten i saken. Han pekte på at Good For Me AS etter dette ikke hadde realitetsbehandlet noen argumenter i saken. De hadde sendt saken til to ulike inkassoselskaper. De hadde tatt ut søksmål for Tromsø Forliksråd. De hadde vært ansvarlig for 10 henvendelser etter at saken burde vært avsluttet eller anførselene realitetsbehandlet. Den fortsatte inndrivelsen uten rettslig grunnlag måtte anses plagsomt.

Good For Me AS bestred ikke de faktiske forholdene, men kjente seg ikke igjen i beskrivelsene. De viste til at Peder Ås hadde klikket på at han godtok vilkårene da han klikket på bestillknappen. Good For Me kunne ikke lastes for at Peder Ås hadde vært uærlig, og

klikket at han hadde lest vilkårene, når han ikke hadde lest vilkårene. Good For Me hadde inngått en abonnementsavtale, sendt ut ytelsene sine, og Ås hadde betalt den første fakturaen. Good For Me hadde trodd at angreretten bare gjaldt den første forsendelsen, og at det ikke hadde vært noen problemer med denne.

Selskapet argumenterte for at deres handlinger var i tråd med normal forretningspraksis i e-handelsbransjen, og at de ikke hadde til hensikt å villedde eller presse kunder.

Good For Me erkjente at Peder Ås hadde sin angrerett i behold, og at han skulle ha fått returnert varene. Derfor mente de også at det hadde vært korrekt av forlikrådet å avvise saken. De mente at saken nå var ferdig behandlet, og at det ikke var noe uoppgjort mellom partene.

4. RETTSLIGE ANFØRSLER

Peder Ås krevde oppreisningserstatning oppad begrenset til 500.000 kroner med grunnlag i skadeserstatningslovens § 3-5. Han mente Universitetsretten kunne pålegge rimelig engangssum til erstatning (oppreisning) for den voldte tort og smerte og for annen krenking eller skade av ikke-økonomisk art.

Han mente Good For Me AS med forsett eller grov uaktsomhet har utvist «mislig atferd» som nevnt i skadeserstatningslovens § 3-3. Han mente Good For Me hadde utvist mislig atferd etter § 3-3 ved å handle i strid med reglene om hensynsløs atferd etter straffelovens § 266 og utpressing etter straffelovens § 330.

Good For Me AS hevdet at reglene om oppreisningserstatning etter skadeserstatningslovens § 3-5 ikke kommer til anvendelse mellom forbrukere og næringsdrivende. De pekte på at slik erstatning ikke hadde grunnlag i rettskildene. Selskapet argumenterer for at oppreisningserstatning tradisjonelt har vært forbeholdt mer alvorlige krenkelser, og at å utvide dette til ordinære forbrukertvister vil ha uforholdsmessige konsekvenser for næringslivet. Peder Ås var ikke enig i dette, han mente at det måtte være tilstrekkelig at tilfellet falt innenfor lovteksten.

Good For Me AS mente at de kanskje hadde vært uaktsom ved å ikke være oppmerksom på angrerettreglene, men at dette ikke under noen omstendighet var i nærheten av det kvalifiserte skyldkravet grov uaktsomhet. Dessuten mente Good For Me AS, at de var et selskap, og at de dermed ikke kunne ha skyld i noe. Skyld er noe privatpersoner har.

Good For Me AS avviste at de hadde opptrådt hensynsløst. De hadde ment å ha et rettmessig pengekrav som de hadde forsøkt å drive inn etter de alminnelige spillereglene i næringslivet. Domstolene skulle ikke sensurere den alminnelige fremgangsmåten ved pengekrav. Good For Me mente at det var Peder Ås som drev utpressing ved å reise krav om oppreisningserstatning på 500.000 kroner.

Peder Ås fastholdt sine påstander om hensynsløshet og utpressing. Når det gjaldt størrelsen på oppreisningserstatningen mente han at 500.000 kroner var i overkant, men at mangelen

på presedenser gjorde at domstolen måtte ha et handlingsrom. Derav at kravet ikke var på 500.000 kroner, men oppad begrenset til 500.000 kroner.

Skrevet av Marius Storvik.